

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

KAREL DE GROTE

TOEN Pepijn de Korte zich tot koning van de Franken liet uitroepen vestigde hij een nieuwe dynastie, de dynastie van de Austrasiërs. Deze naam ging nochtans niet in de geschiedenis, steeds spreekt men over de dynastie van de Karolingers. De oorsprong van deze naam ligt misschien bij Karel Martel, misschien bij Karel de Grote. Het is echter waarschijnlijk dat hij opdook met Karel de Kale, kleinzoon van Karel de Grote. De grootste en meest beroemde zoon van dit geslacht was ongetwijfeld Karel de Grote. De dynastie van de Karolingers regeerde tot op het einde van de tiende eeuw.

— DE TWEE BROEDERS.

Bij de dood van Pepijn werd het koninkrijk verdeeld tussen zijn twee zonen Karel en Karloman. Deze laatste stierf in 711 en zo bleef Karel de enige koning van de Franken. Karloman liet echter twee jonge zonen na, die hem eigenlijk hadden moeten opvolgen. Zij voelden zich bedreigd door Karel en zochten met hun moeder bescherming bij de koning van de Longobarden. Misschien ontstond uit deze vlucht de legende van de vier Heemskinderen en het reuzenpaard, het ros Beiaard.

2. — DIEDERIK.

KAREL regeerde gedurende 46 jaar en kreeg de titel « Carolus Magnus » of Karel de Grote. Hij trok niet minder dan 55 maal op verovering uit en de eerste oorlog die hij voerde was tegen de Longobarden. Diederik, koning van de Longobarden, droomde er van Italië te verenigen en ook de pauselijke staten in te lijven. Karel snelde de paus te hulp en versloeg de Longobarden in 776 voor Pavia. Hij liet Diederik kaal scheren en in een klooster opsluiten. Zijn familie werd verbannen en Karel zelf nam de koningskroon.

3. — WITKIND.

TUSSEN de Rijn en de Elbe woonden de Saksen. Zij waren schuw maar dapper en wensten meester te blijven in eigen huis. Dertig jaar moest Karel strijden alvorens hij hen kon overwinnen. Hun leider was Witkind. Duizenden Saksen werden vermoord, waren gedwongen zich te laten dopen en werden in massa versleept naar de Belgische kust. Karel overwon de Beieren en roeide de Avaren uit, een Mongoolse stam die zich in de Donauvlakte had gevestigd.

4. — ROELAND EN ZIJN HOORN.

IN 778 trok Karel de Grote tegen de Arabieren in het veld, maar deze expeditie liep niet zo goed af. Hij had daar in Spanje enkele moeilijkheden en op z'n terugkeer werd de achterhoede van zijn leger door de Basken in de pan gehakt te Roncevaux, een bergpas in de Pyreneeën. De aanvoerder van de achterhoede was Roeland, trouw paladijn van Karel de Grote. Alvorens te sterven blies hij op zijn ivoeren hoorn « Olifant ». Hij werd de held van het Roelandslied dat in de 11e eeuw is ontstaan. Karel de Grote had uit de vele staten één rijk gesmeed: Europa. De keizer van Byzantium bewees hem een grote eer en de Kalief van Bagdad schonk hem de sleutels van het Heilig Graf.

5. — DE KEIZER VAN HET WESTEN.

IN de kerstnacht van het jaar 800 bad Karel de Grote voor het altaar van Sint Pieter te Rome. Paus Leo III naderde hem in de rug en zette hem een gouden kroon op het hoofd. De menigte riep : « Karel-Augustus, groot en onsterfelijk keizer van de Romeinen, glorie en zege ! » De Germaanse keizer, had het West-Europees Rijk als voortzetting van het Romeinse Rijk gesticht.

(Wordt voortgezet.)